

Preek over Handelingen 2:38-39
- Kees van Dusseldorp
- Schildwolde, 22 augustus 2021
- doop

muziek: Gloria

Thema: Eens gedoopt – voor eeuwig gered?

votum en groet

Psalm 2:1,4

wetslezing

Psalm 30:1,2

doopformulier

Sela: Doop

doopsbediening

Sela: Zegen voor de kinderen

gebed

lezen: Handelingen 2:32-41

lezen: Titus 3:1-7

Opwekking 689 Spreek o Heer, door uw heilig woord

preek Handelingen 2:38-39

Psalm 25:4,6

gebed

collecte

Gezang 211 Wij knielen voor uw zetel neer

zegen

Gemeente van Jezus Christus,

Ontstellend vond ik de berichten en beelden uit Kabul. Met name de menigte op het vliegveld. Mensen die zich vastklampten aan alles wat los en vast zat aan de vliegtuigen. Om maar gered te worden. Te kunnen vluchten voor de Taliban, van wie ze niets goeds te verwachten hebben. Mannen, vrouwen, kinderen helemaal in paniek. Alles op alles om weg te komen. Sommigen wisten zich nog aan het landingsgestel vast te houden terwijl het vliegtuig opsteeg. En vielen te pletter toen ze moesten loslaten. Wat een verschrikkelijke beelden. Wat een intense angsten. Wat een onmogelijke situatie. Het gaat je door merg en been. Wat moet je zeggen?

Er wordt veel gezegd. En geschreven. Over politieke keuzes. Over verkeerde inschattingen. Over wie er wel en wie er niet gered mogen worden. Over de effecten van twintig jaar militaire aanwezigheid en de manier waarop die werd ingezet. Over de Nederlandse overheid. Over de verhoudingen tussen bevolkingsgroepen binnen het land. Over de rechten en veiligheid voor vrouwen en meisjes. Over de gevoelens van veteranen, nabestaanden van omgekomen militairen en oud-soldaten die levenslange schade hebben opgelopen. Het is goed dat daar aandacht voor is. Maar de eerste aandacht gaat uit naar de mensen van wie het leven gevaar loopt. De mensen die gered willen worden. Die alles op alles zetten om zichzelf en hun kinderen te redden.

**

De mensen die gered willen worden.
Die alles op alles zetten om zichzelf en hun kinderen te redden.
Zulke mensen zijn jullie ook. Wij hier bij elkaar. In de kerk. Jij thuis.
Het klinkt mee in jullie doopaanvraag voor Jorian.
Ons leven loopt gevaar. We zetten alles op alles om onszelf, onze geliefden en onze kinderen te redden. Daarom zijn we hier. Om gered te worden.

Misschien klinkt het je overdreven in de oren. Had je vanmorgen nog niet bedacht dat je naar de kerkdienst zou meemaken om gered te worden. Kun je je nog niet zo goed voorstellen dat dopen iets met vluchten te maken heeft. Misschien vind je het zelfs onbehoorlijk om de verschrikkelijke situatie in Kabul te gebruiken voor de preek vanmorgen. De nood en wanhoop van de mensen daar kun je toch niet vergelijken met hoe wij hier zitten? Hoezo loopt ons leven gevaar? Wij hoeven toch niet te vluchten voor de taliban? De doop is toch geen ontspanningsroute?

Toch ligt er een link. Een dikke link eigenlijk wel. Dat maakt het bijbelverhaal van vandaag duidelijk. Het gaat over de eerste doopsbediening in de geschiedenis. De achtergrond is echte wanhoop: 'Wat moeten we doen?' Het gaat wel degelijk om ontsnapping: 'Laat u redden uit dit verdorven mensengeslacht.' En je laten dopen betekent dat je de grens oversteekt naar het land van de vrijheid. En dan is drieduizend mensen die op die eerste dag gered worden, een flink hoger aantal dan de mensen die de eerste dag op het vliegveld in Kabul konden worden gered. Maar goed, dopen gaat ook gemakkelijker dan een vliegtuig veilig laten opstijgen.

Natuurlijk is er verschil. De dreiging van taliban-strijders met automatische wapens is zichtbaar. De schoten zijn hoorbaar. Het vliegveld is een plek waar je heen kunt. Ze

voelen de angst en de spanning in hun lijf. Naar de kerk gaan vraagt is lang zo ingewikkeld niet. En thuis inschakelen is nog gemakkelijker. Dopen lijkt lang zo spannend niet. Wat hangt er nu vanaf? Als het door omstandigheden een paar maanden later gebeurt, is dat immers geen enkel probleem. Hangt je leven ervan af? Het is toch vooral mooi: een klein kindje, mooie doopkleden aan, gezin, familie, vrienden. Maar dat is niet het hele verhaal.

**

‘Jullie hebben de enige persoon vermoord, die jullie had kunnen redden. De enige man die jullie werkelijk had kunnen verlossen van de problemen in de wereld. Jullie hebben de enige persoon gedood, die jullie definitief had kunnen bevrijden. Die jullie in de nieuwe wereld van God had kunnen brengen. Jullie hebben de door God gegeven Verlosser geëxecuteerd. Zijn enige, geliefde Zoon.’

Daarmee eindigt Petrus zijn verhaal in Jeruzalem. Duizenden mensen staan te luisteren. Eerst nieuwsgierig en sceptisch. Dronken lui, die groep mannen en vrouwen, die zomaar in allerlei talen beginnen te praten. Nadat het indrukwekkend geluid van een megawindvlaag was geweest. Zonder dat de blaadjes bewogen. Alsof er een stralijager laag was overgevlogen, zonder dat er een vliegtuig te zien was. Daarna waren deze mensen naar buiten gekomen uit een woning. En begonnen ze vreemde dingen te zeggen.

Maar nu was hun sceptische houding wel omgeslagen. Steeds ongemakkelijker werden ze bij het betoog van die Petrus. Hij vertelde dat de man, die zij een paar weken geleden hadden laten kruisigen, hun bevrijder was. Ze hadden meegeschreeuwd met de massa ‘Kruisig hem’. Ze hadden staan kijken en meegedaan met de spot, daar op de heuvel Golgotha. En ze hadden geprobeerd om alles daarna weer te vergeten. Maar zou het echt? Zouden ze een kapitale fout hebben gemaakt? Zouden ze meegewerkt hebben aan de fatale vergissing. Niet alleen door de enige man te vermoorden die hen werkelijk zou kunnen bevrijden. Maar erger nog, dat ze Gods lieveling hadden gedood? Hoe boos zou God daar wel niet over zijn! Hoe heftig zou zijn oordeel over hen heen komen! Zou er nog aan te ontsnappen zijn? Terugdraaien kan niet meer. Je kunt ook niets verzinnen om dit goed te maken.

De beschuldiging komt hard binnen. Ze weten in hun hart dat Petrus honderd procent gelijk heeft. Ontredderd staan ze daar. Er is geen ontkomen aan. Gods oordeel zal vroeg of laat komen. Zo’n onvergeeflijke en onherstelbare misdaad. ‘Wat moeten we doen?’ Is er nog redding? Is hier vergeving voor? Hoe kunnen we ooit leren leven met deze schuld? Zullen we altijd moeten leven in angst om God te ontmoeten?

**

‘Bekeer je en laat je dopen in de naam van Jezus Christus. Dan worden jullie zonden vergeven en ontvangen jullie de Heilige Geest. Dan worden jullie gered van het oordeel en van de angst. God heeft een belofte van genade en eeuwig leven gegeven. Die geldt ook voor jullie. En voor jullie kinderen. En voor alle mensen die God er nog bij gaat roepen.’

Zo wijst Petrus op de ontsnappingsroute. De weg van bekering en vergeving. Waarmee je het nieuwe leven ontvangt. Het leven door de heilige Geest. Waarmee de nieuwe

wereld voor je opengaat. De wereld van vrijheid, vrede en vreugde. In plaats van schuld, angst, zonde en dood. Laat je dopen in de naam van Jezus Christus. Dat is je enige redding.

Zo is de christelijke doop begonnen. Niet als een leuk probeerseltje: kom laten we eens iets nieuws doen. Niet als een soort vakantie: kom, laten we dit jaar eens de christelijke variant uitproberen. Niet als een goed voorbereid en mooi georganiseerd evenement. Maar uit de nood geboren. Vanuit een diep besef van schuld voor de vermoorden van de Verlosser. Vanuit het angstige besef dat Gods oordeel terecht is. Vanuit de grote dankbaarheid dat ze toch Gods belofte niet verspeeld hadden. Dat er genade is voor zondaren. Dat God zijn Geest van vrijheid en leven ook aan hen zou geven.

Ze staan te dringen om gered te worden. Ze zetten alles op alles om zichzelf, hun geliefde, en hun kinderen te redden. Ze staan te trappelen om zich te laten dopen. Om de schuld van zich af te kunnen spoelen. Om de vrijheid te vinden van Gods genade. Om zich aan God te geven. Om voor God en met God te leven. Om hun kinderen mee te nemen naar de nieuwe wereld. Drieduizend mensen gedoopt! Daar en toen is de christelijke doop begonnen. Uit de nood geboren. 'Hoe kunnen we gered worden?'

**

Heeft die doop iets met onze doop te maken? Wij hebben toch niet meegedaan aan de kruisiging van Jezus? Wij hoeven toch niet bang te zijn voor Gods oordeel?

Vergis je niet. Jouw doop is dezelfde als die van die mensen in Jeruzalem. Jezus zelf heeft opdracht gegeven om aan alle mensen te vertellen hoe het zit. En – als ze zich bekeren en tot Hem vluchten – om hen te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. De route die Petrus aan de mensen in Jeruzalem wijst, herhalen hij en zijn collega's voortdurend: 'Bekeer je van huidige leven en laat je dopen in de naam van Jezus Christus. En je zult vergeving van zonden krijgen en de heilige Geest ontvangen.'

De doop is verbonden aan redding. Je laat je dopen als je beseft dat je gered moet worden. Dat je niet zonder Jezus kunt ontsnappen aan Gods oordeel over de mensen. Dat je alleen met Jezus Gods nieuwe wereld binnengaat. Of je nu goed en netjes leeft, of dat je in je leven heel veel fout hebt gedaan. Er is maar één manier om gered te worden: door je aan Jezus Christus te verbinden.

In eerste instantie is dat iets eenmaligs. Je hebt besloten om Jezus te volgen. Maar het blijft nodig om die bekering steeds weer te maken. Om je opnieuw aan Jezus Christus te verbinden. Om hem te omhelzen.

Het kan zijn dat je leven als christen mat is, zonder enthousiasme. Je geloof wel, maar eigenlijk geloof je het wel. Je doet de dingen die van je verwacht worden. Maar waar is je hart? Waar is je Heer?

Het kan zijn dat je het te druk hebt. Voor je gevoel tenminste. Om te bidden. Om bijbel te lezen. Om aandacht te geven aan wat er in de kerk gebeurt. Om na te denken over wat God zou willen. Maar waar ligt je oriëntatie? Naar wie wil je liever luisteren: naar jezelf of naar je Redder?

Het kan zijn dat je mensen negeert. Thuis, op je werk, in je familie, in de kerk. Je groet ze niet en wilt ze niet zien. Je schernt je leven voor hen af. Als je de kans krijgt, verspreid je negatieve verhalen. Maar natuurlijk heb je God wel lief! Terwijl de Heer zegt: als je je broeder of zuster niet liefhebt, kun je mij ook niet liefhebben.

Zijn dit andere zonden dan die van de Jeruzalemmers? Nee, in de kern is het hetzelfde: een leven zonder Jezus. Een leven waarin je Hem kruisigt. Een leven buiten Gods genade. Een leven in de wereld die onder Gods oordeel valt. Een leven in deze wereld is hoe dan ook een onheilig leven is waarin je vieze handen maakt, verkeerde inschattingen doet, onzuivere gedachten en gevoelens kent, deel uitmaakt van oneerlijke systemen en tot zonden komt. God zal zijn oordeel daarover laten gaan.

Laat je redden uit deze wereld! Laat je ontdekken aan je zonden en tekorten. En stel die vraag: wat moet ik doen? Is er een andere wereld? Is er vergeving, bestaat er zuiverheid en heiligheid? Kan ik leven met God?

Ja, in Jezus Christus. Zolang de wereld bestaat, blijft de belofte van God van kracht. Wie je ook bent en wat je ook gedaan hebt. Een ongelooflijk wonder van genade! Laat het nooit versloffen. Dat er een nieuw leven bestaat. Een leven in vergeving en in de Heilige Geest. Voor ieder die de naam van Jezus Christus aanroept. En die zich laat dopen. Daarin vindt je echte vrijheid, vrede en vreugde. Een heerlijk leven in eeuwige vriendschap met God. Zoek dat leven. Zoek mensen die je erover kunnen vertellen. Laat je ernaar toe brengen.

**

Aan de doop is het verhaal van de redding verbonden. De eerste doopsbediening laat dat verhaal heel concreet zien. En dat verhaal is altijd verbonden aan de doop. Trouwens aan elke verkondiging van het evangelie van Jezus Christus. Het gaat ergens over in de kerk. Er staat iets op het spel bij de doop: je redding. Je vergeving. Je bevrijding. Je eeuwigheid.

Je voelt het misschien niet altijd: De doop als ontsnapping. De kerk als vluchtplaats. Gods belofte als enige houvast. Ik wil gered worden. Ik wil bij mijn redder zijn. Ik wil alles op alles zetten om mijzelf, mijn geliefden en mijn kinderen te laten redden. Ook mijn kinderen? Ja natuurlijk horen zij erbij. Als jij je laat redden, laat je je kinderen toch niet achter. Ik hoorde dat sommige mensen in Kabul kinderen meegaven. Liever zij gered dan ik. Natuurlijk neem je je kinderen mee op je ontsnappingstocht.

Laat je dopen. En laat je kinderen dopen. Zodat zij op naam van Jezus Christus staan. Zodat zij in het land van vrijheid opgroeien. Zijn ze voor eeuwig gered? Ja, als ze in dat land blijven. Als ze ook zelf de belofte leren omarmen. Als ze bij het opgroeien bij Jezus Christus leren blijven. Zoals jij dat bewust doet: of je nu als kind gedoopt bent of pas later: Je aan Christus verbinden. Bekeer je steeds weer tot Hem tot vergeving van zonden en het ontvangen van de Heilige Geest. Zo zul je het je kinderen ook leren.

Laat je redden – laat je dopen. Die twee staan op een lijn. Als je al gedoopt bent – laat je redden door steeds weer naar je Redder toe te gaan. En leven in het nieuwe land te leven. Bevrijd van dreiging en angst. Verlost van zonden en schuld. Gemotiveerd om de Heer te dienen – in ieder mens die je tegenkomt. Bewust bezig met de aanbidding van God. Vervuld van de heilige Geest.